

MOJA PARAFIA

Nr 252
28/11/99

I NIEDZIELA ADWENTU • ROK B

Ewangelia: Mk 13, 33-37

Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odźwiernemu przykazał, żeby czuwał.

Ciągle oczekiwanie

Każdy człowiek w ciągu swojego życia na coś lub kogoś czeka, bardziej lub mniej za kimś lub czymś tęskni. Dobrze, jak człowiek wie na kogo czeka, za kim tęskni. Jeżeli ktoś już na nic nie czeka, to po prostu przestaje żyć po ludzku. Dla nas, wierzących, najważniejsze jest jedno czekanie – czekanie na ciągle przychodzącego Boga.

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy nowy okres roku liturgicznego – adwent. Czas, w którym powtarzamy pełne tęsknoty wołanie proroka Izajasza: „Obyś rozdarł niebiosa i zstąpił”. Mesjasz, na któ-

rego ludzkość czekała, przyszedł i wypełnił zapowiedzi proroków. Ciągle jednak oczekujemy na drugie ostateczne przyjście Chrystusa w chwale, przy końcu dziejów świata.

Przyjacielu! Nie wiemy kiedy to się stanie. Dlatego przeżywamy adwent, aby przygotować nasze serca na przyjście Pana, aby znalazł nas czuwających na modlitwie i pełnych wdzięczności. Mamy czuwać, aby grzech lub pokusa nie odebrały nam radości spotkania z Jezusem, gdy przyjdzie.

ks. Ireneusz

Plan Rekolekcji Adwentowych

W tym tygodniu przeżywać będziemy rekolekcje adwentowe dla dorosłych, młodzieży i dzieci. Rekolekcje, te mają charakter szczególny. Mają nas przygotować do Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiego Jubileuszu Dwutysięcznego Roku od Narodzenia Chrystusa. Chcemy stanąć przed naszym Mistrzem i Nauczycielem, Jezusem Chrystusem w szczerości i prawdzie.

Rekolekcje dla dorosłych:

Msze św. z naukami rekolekcyjnymi:
w poniedziałek, wtorek i środę o godz. 6.00, 9.30, 17.00 i 19.00.

Spowiedź:
we wtorek od godz. 9.00 do 11.30 i od 16.00 do 20.00 z półgodzinną przerwą od godz. 18.00 do 18.30.

Rekolekcje dla dzieci i młodzieży

- w czwartek i piątek:

- dla dzieci o godz. 8.00 lub 16.30
- dla młodzieży o godz. 19.00

Spowiedź dzieci:

- w czwartek dla klas V, VI i gimnazjum od godz. 7.30 i od 15.45
- w piątek dla klas III i IV od godz. 7.30 i 15.45

Spowiedź młodzieży:

- w czwartek dla klas VIII i I od godz. 18.30
- w piątek dla klas III, IV i V.

Czy wiesz, że...

Chorał (gr. choros – grupa śpiewaków, śpiewanie). Oficjalny (jednogłosowy) sposób śpiewania psalmów, antyfon i części zmiennych Mszy św. przyjęty w liturgii rzymskiej. Śpiew chorałowy jest wykonywany na przemian przez scholę i lud albo tylko przez scholę. Chorałem nazywa się też zbiór melodii powstały w Kościele rzymskim w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. W VI w. papież Grzegorz Wielki dokonał reformy śpiewu kościelnego, ustalając między innymi brzmienie melodii chorałowych, dlatego mówi się też o chorale gregoriańskim czy śpiewie gregoriańskim.

Ciemnica kaplica lub ołtarz nawiązujący swoim wystrojem do Triduum Paschalnego – służy do przechowania Najświętszego Sakramentu po Mszy Wieczery Pańskiej w Wielki Czwartek do liturgii Wielkiego Piątku; jest miejscem modlitewnego czuwania przy Zbawicielu. Zwyczaj jej urządzania istnieje w Kościele od VIII w.; symbolizowała drogę Pana Jezusa do Ogrójca oraz Jego pojmanie i uwięzienie. Od 1955 roku zgodnie z dekretem Kongregacji Obrzędów, Ciemnica, czyli wielkoczwartkowy ołtarz adoracji, o radosnym białym wystroju i ze światłem jest symbolem ustanowienia Eucharystii.

W mrokach wątpliwości
gwiazda przeczucia.

Incarnationis mysterium

Skierujmy zatem spojrzenie w przyszłość. Miłosierny Ojciec nie policzy nam grzechów, za które szczerze żałujemy (por. *Lz* 38, 17). On dzisiaj czyni wszyst-

ko nowe, a Jego przebacząca miłość zapowiada nadejście nowych niebios i nowej ziemi. Niech zatem ożywi się wiara i wzrośnie nadzieja, niech miłość podejmuje wciąż nowe dzieła, aby z nową energią dawać chrześcijańskie świadectwo w świecie następnego tysiąclecia.

12. Szczególnie potrzebnym dziś znakiem miłosierdzia Bożego jest *miłość*, która otwiera nam oczy na potrzeby ludzi żyjących w nędzy i zepchniętych na margines społeczny. Zjawiska te ogarniają znaczną część społeczeństwa i rzucają cień śmierci na całe narody. Ludzkość zmaga się z nowymi formami niewolnictwa, bardziej podstępny niż znane w przeszłości; dla zbyt wielu ludzi wolność pozostaje pustym słowem. Niemało krajów, zwłaszcza najuboższych, dźwiga ciężar zadłużenia, które przybrało takie rozmiary, że jego splata stała się praktycznie niemożliwa. Skądinąd jest oczywiste, że autentyczny postęp nie będzie możliwy bez skutecznej współpracy ludzi wszystkich języków, ras, narodowości i religii. Należy usunąć wszelkie formy przemocy, przez które jedni próbują narzucić swą władzę innym, gdyż są one grzechem i niesprawiedliwością. Kto gromadzi sobie skarby tylko na ziemi (por. *Mt* 6, 19), «nie jest bogaty przed Bogiem» (*Łk* 12, 21).

Należy też kształtować nową kulturę międzynarodowej solidarności i współpracy, w której wszyscy - zwłaszcza kraje bogate i sektor prywatny - włączają się odpowiedzialnie w budowę systemu ekonomicznego służącego każdemu człowiekowi. Nie wolno już odwlekać nadejścia dnia, w którym także ubogi Łazarz zasiądzie do uczy obok bogacza i nie będzie musiał żywić się tym, co spada ze stołu (por. *Łk* 16, 19-31). Skrajna nędza rodzi przemoc i urazy, wywołuje zgorznienie. Usuwanie jej jest dziełem sprawiedliwości, a tym samym służy pokojowi. Jubileusz jest nagłym wezwaniem do nawrócenia serca przez przemianę życia. Przypomina wszystkim, że nie wolno przypisywać absolutnej wartości dobrom ziemskim, gdyż one nie są Bogiem, ani ludzkiemu panowaniu czy żądzy panowania, bo ziemia należy do Boga i tylko do Niego: «ziemia należy do Mnie, a wy jesteście u Mnie przybyszami i osadnikami» (*Kpl* 25, 23). Oby ten rok łaski poruszył serca tych wszystkich, w rękach których są losy narodów!

13. Świadectwem prawdy chrześcijańskiej miłości - zawsze czytelnym, dziś jednak szczególnie wymownym - jest *pamięć o męczennikach*. Niech ich świadectwo nie będzie zapomniane. Głosili oni Ewangelię, oddając życie dla miłości. Zwłaszcza w naszej epoce męczennik jest znakiem owej największej miłości, w której zawierają się wszystkie inne wartości. Jego życie jest odbłaskiem wzniosłych słów Chrystusa, wypowiedzianych na krzyżu: «Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią» (*Łk* 23, 34). Człowiek wierzący, traktujący poważnie swoje chrześcijańskie powołanie, w którym męczeństwo jest możliwością zapowiedzianą już w Objawieniu, nie może usunąć tej perspektywy z horyzontu własnego życia. W ciągu

dwóch tysięcy lat od narodzenia Chrystusa zawsze obecne było świadectwo męczenników.

Także nasze stulecie, zbliżające się ku końcowi, wydało bardzo wielu męczenników, którzy ponieśli śmierć przede wszystkim jako ofiary nazizmu i komunizmu oraz walk rasowych i plemiennych. Ludzie z wszystkich warstw społecznych cierpieli za wiarę, placąc krwią za przynależność do Chrystusa i do

Kościola lub znosząc odważnie wieloletnie więzienia i różnorakie udręki, aby nie poddać się naciskom ideologii, która przerodziła się w bezlitosną dyktaturę. Z psychologicznego punktu widzenia męczeństwo jest najwymowniejszym dowodem prawdziwości wiary, która może nadać ludzkie oblicze nawet najbardziej gwałtownej śmierci i ujawnia swe piękno podczas najokrutniejszych przesładowań.

Napełnieni obficie łaską nadchodzącego Roku jubileuszowego, możemy głośniejszym głosem Ojcu hymn wdzięczności: *Te martyrum candidatus laudat exercitus*. Tak, oto jest orszak tych, którzy «optukali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili» (*Ap* 7, 14). Dlatego Kościół wszędzie na ziemi musi pozostać zakorzeniony w ich świadectwie i pieczołowicie chronić pamięć o nich. Oby Lud Boży, umocniony przykładem tych autentycznych mistrzów wiary - ludzi wszystkich pokoleń, języków i narodowości - przekroczył z ufnością próg trzeciego tysiąclecia. Podziw dla męczenników niech łączy się w sercach wiernych z pragnieniem naśladowania - z pomocą łaski Bożej - ich przykładu, gdyby wymagały tego okoliczności.

14. Radość jubileuszowa nie byłaby pełna, gdybyśmy nie skierowali spojrzenia ku Tej, która okazując pełne posłuszeństwo Ojcu zrodziła dla nas w ciele Syna Bożego. W Betlejem, gdy nadszedł dla Maryi «czas rozwiązania» (*Łk* 2, 6), napełniona Duchem Świętym wydała na świat Pierworodnego nowego stworzenia. Powołana, by być Matką Bożą, od dnia dziewiczego poczęcia Maryja przeżywała w pełni swoje macierzyństwo, wieńcząc je obecnością na Kalwarii u stóp krzyża. Mocą przedziwnego daru Chrystusa stała się tam również Matką Kościoła i wskazuje wszystkim drogę, która wiedzie do Syna.

Maryja Panna - niewiasta umiejąca milczeć i słuchać, uległa poddająca się działaniu Ojca - przyzywana jest przez wszystkie pokolenia jako «błogosławiona», ponieważ potrafiła dostrzec wielkie dzieła, dokonane w Niej przez Ducha Świętego. Narody nigdy nie przestaną wzywać Matki miłosierdzia i zawsze będą się uciekać pod Jej opiekę. Ta, która wraz z Synem Jezusem i małżonkiem Józefem pielgrzymowała do świętego przybytku Bożego, niech osłania w drodze wszystkich, którzy wyruszą z pielgrzymką w Roku jubileuszowym. Niech też szczególnie gorąco wstawia się za chrześcijańskim ludem w najbliższych miesiącach, aby obchodząc z radością dwutysiąclecie narodzin swego Zbawiciela, mógł uzyskać obfitość łask i miłosierdzia.

Niech Kościół wielbi Boga Ojca w Duchu świętym za dar zbawienia w Chrystusie Panu - teraz i w przyszłych stuleciach.

W Rzymie, u Świętego Piotra, dnia 29 listopada, w pierwszą Niedzielę Adwentu roku Pańskiego 1998, w dwudziestym pierwszym roku mojego Pontyfikatu.

Jan Paweł II, papież

Święte Znaki

Sakrament Pokuty

Nazywa się go *sakramentem nawrócenia*, ponieważ urzeczywistnia w sposób sakramentalny wezwanie Jezusa do nawrócenia, drogę powrotu do Ojca, od którego człowiek oddalił się przez grzech.

Nazywa się go *sakramentem pokuty*, ponieważ ukazuje osobistą i eklezjalną drogę nawrócenia, skruchy i zadośćuczynienia ze strony grzesznego chrześcijanina.

Nazywa się go *sakramentem spowiedzi*, ponieważ oskarżenie - spowiedź z grzechów przed kapłanem jest istotnym elementem tego sakramentu. Sakrament ten jest również „wyznaniem”, uznaniem i uwielbieniem świętości Boga oraz Jego miłosierdzia wobec grzesznego człowieka.

Nazywa się go *sakramentem przebaczenia*, ponieważ przez sakramentalne rozgrzeszenie wypowiedziane słowami kapłana Bóg udziela penitentowi „przebaczenia i pokoju”.

Nazywa się go *sakramentem pojednania*, ponieważ udziela grzesznikowi miłości Boga przynoszącej pojednanie: „Pojednajcie się z Bogiem” (2 Kor 5, 20). Ten, kto żyje miłosierdną miłością Boga, jest gotowy odpowiedzieć na wezwanie Pana: „Najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim” (Mt 5, 24).

Czas oczekiwania

„Adwent” słowo wzięte z języka łacińskiego – adventus – przybycie, zbliżanie się. Wyraz ten był znany i używany już przez starożytnych Rzymian w znaczeniu całkiem świeckim. Określano nim oficjalne wystąpienie możnowładcy po objęciu urzędu państwowego. Starożytne chrześcijaństwo – w sensie historycznym – słowo adventus używało do określenia momentu „przyjścia na świat Syna Bożego”. Przyjście to już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa rozumiano w znaczeniu podwójnym: w pierwszym znaczeniu oczekiwano na przyjście Syna Bożego – Zbawiciela (Boże Narodzenie), w drugim znaczeniu oczekiwano na przyjście Chrystusa – Sędziego (koniec świata).

Pierwsze cztery wieki chrześcijaństwa charakteryzują się surowym, ascetycznym stylem życia. W tym okresie czas adwentu był przygotowaniem do Święta Objawienia (Epifanii) i miał charakter pokutny. Wiernych obowiązywał ścisły post, modlitwa, skupienie a nawet wstrzeźliwość małżeńska. Charakter pokutny adwentu wyraża się fioletowym kolorem szat liturgicznym, opuszczaniem we Mszy św. „Chwała na wysokości”, a w okolicznościowych nabożeństwach

„Te Deum”. Data rozpoczęcia adwentu w różnych okresach czasu i w różnych krajach była zmienna. Od czasów papieża Grzegorza Wielkiego ten okres rozciągnięto na cztery niedziele poprzedzające Święto Narodzenia Pana.

W naszym kraju przeżywano okres adwentu bardzo uczuciowo. Wiązano go z przyszłymi losami człowieka. Każdy powinien w adwencie szczególnie pamiętać o przygotowaniu swego serca na godne przyjęcie Pana Jezusa Chrystusa.

Do polskiej tradycji okresu adwentu weszła Msza św. wotywna o Najświętszej Maryi Pannie zwana roratami, a odprowadzana przeważnie przed świtem. Rozpoczyna się ona od słów „Rorate caeli desuper” (Spuście roś niebios) stąd całą Mszę św. adwentową o Matce Bożej nazywano roratami. Kościół na początku rorat pogrążony jest w ciemności. Palą się jedynie świece – w tym dodatkowa świeca z białą lub niebieską wstążką – oraz przyniesione przez wiernych lampiony. Dopiero po akcie pokutnym, zapala się wszystkie światła w kościele. W związku z roratami zachęca się do dobrych uczynków, do przygotowania drogi Zbawicielowi.

X Cecyliańskie Dni Muzyki Sakralnej

„Czapki z głów, panowie, to geniusz” - powiedział Robert Schumann o Fryderyku Chopinie.

W dniach 19 - 22 listopada 1999 roku w kościele pod wezwaniem Świętej Rodziny przy ul. Kelles-Krauza w Radomiu odbyły się jubileuszowe X Cecyliańskie Dni Muzyki Sakralnej. O godzinie 19.00 wystąpił łódzki organista Piotr Grajter. Trzydniowa impreza w całości była dedykowana Fryderykowi Chopinowi. W tym roku mija 150 rocznica śmierci największego polskiego kompozytora. Poprzednia edycja festiwalu była dedykowana Janowi Pawłowi II z okazji jubileuszu 20-cia pontyfikatu.

Święta Cecylia jest w kościele rzymsko-katolickim patronką muzyki i śpiewu kościelnego. Jednak jej postać jest u nas mało znana, a historia życia ginie w pomroce dziejów. Kim była święta, spytałyśmy głównego organizatora i kierownika artystycznego festiwalu księdza Wojciecha Szarego.

Żyła bardzo krótko. Była córką znanej rodziny

rzymskich patrycjuszów Cecyliuszów, stąd też nie wiadomo, czy Cecylia to imię czy nazwisko. Poślubiono ją znanemu patrycjuszowi Walerianowi i wiadomo, że poniosła męczeńską śmierć w czasie prześladowań chrześcijan. O jej życiu jest niewiele legend i baśni. W XVI wieku została ogłoszona patronką śpiewaków i muzyków, gdyż według jednej z legend miała grać na organach. Tutaj legenda trochę rozmija się z prawdą. Już wtedy znane były organy wodne, ale były niezwykle rzadkie i wątpliwe jest, żeby nawet rodzina rzymskich patrycjuszów posiadała taki instrument. Być może święta Cecylia grała na kitarze lub na harfie. Taka jest jednak tradycja i dlatego malarze bardzo często przedstawiają ją siedzącą za klawiaturą.

Dni muzyki sakralnej nieprzypadkowo organizowane są w listopadzie, gdyż 22 listopada obchodzone jest wspomnienie św. Cecylii.

W niedzielę o godz. 20.00 w sali koncertowej w Radomiu wystąpił wybitny pianista Marek

Adwentowe czekanie

Dziecino Święta! To już tak niedługo Narodzisz się dla nas w betlejemskim żłobie... Każdy z nas, ludzi, czeka na tę chwilę, by w swojej duszy pokłon oddać Tobie...

Przez czas Adwentu, który się zaczyna zimowym świtem, będziemy czekali z radością w sercu i drżeniem wzruszenia.

Tysiące ofiar złożymy Ci w ofierze, bo Tyś nasz Ojciec – jest od wieki wieków Wszechmocnym Panem

Ale tak Dobrym i Miłosiernym, do Serca tulisz wszystkie Swe stworzenia!

...

Chcę Ci, Jezusku mój Drogi, Maleńki, oddać na zawsze duszę śnieżnobiałą, Lecz pomóż Jezu, pomóż mnie niegodnej, bym już na wieki przy Tobie wytrzymała! Pomóż nam wszystkim, byśmy serca czyste niesli Ci co dzień w grudniowe poranki, I w czas roratni mogli Cię ucieszyć swą obecnością, śpiewem, modlitwami, Komunią świętą (Ty w Niej przecież jesteś)...

Popatrz, Jezusku – na świecie śnieżyście – Adwent się zaczął, jako ciepło w sercu;

Idziemy właśnie na pierwsze Roraty wszędzie płoną świece, brniemy w ciemnościach po śnieżnym kobiercu.

Ach, jak jest pięknie, dobrze i jak... uroczycie Czekamy Panie na Ciebie z radością, Przyjdź, już nie zwlekaj; wszyscy Cię kochamy! I pomóż nam być dla siebie dobrymi, Nasz Dobry Ojciec – o to Cię błagamy! Tyś naszym Ojcem a my Twoje dzieci, więc wszystko możesz dla nas zrobić, Boże Wierzimy w Ciebie i w to, że w każdej chwili życia Twa Święta Łaska zawsze nam pomoże.

...

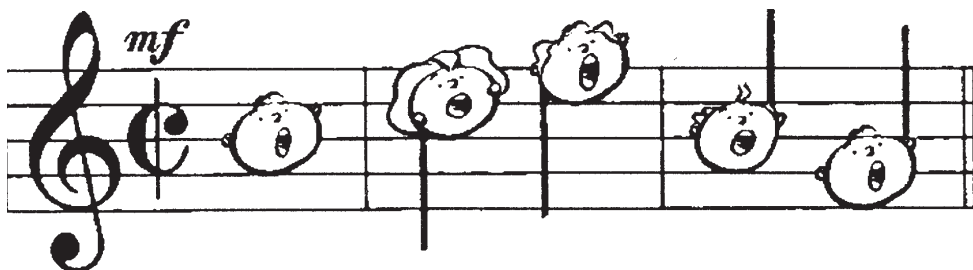
Temu posłuży święty czas Adwentu...

Katarzyna Wilczyńska

Drewnowski. W programie tego koncertu znalazły się utwory: Jerzego Fryderyka Händla, Domenico Scarlatti i oczywiście Fryderyka Chopina.

W poniedziałek, 22 listopada w Katedrze o godz. 17.30 odbył się koncert Cecyliańskiego Chóru Katedralnego pod dykcją Marleny Czarneckiej-Cieślak. O godz. 18.00 Ks. Infułat Marian Cukrowski odprowadził Mszę św. patronalną św. Cecylii. O godz. 19.00 odbył się wspólny koncert Młodzieżowej Orkiestry Smyczkowej „Divertimento” pod dykcją Zdzisława Włodawskiego i Chóru Miasta Radomia „Sancti Casimiri Cantores Radomienses” pod dykcją ks. Wojciecha Szarego.

opr. Agata i Luiza

INFORMACJE

1. Dziś o godz. 17.00 - Różaniec w intencji zmarłych polecanych na wypominki.
2. Roraty - w dni powszednie dla dorosłych o godz. 6.00, dla dzieci od poniedziałku do piątku o godz. 16.30. W poniedziałek, wtorek, środę wyjątkowo dla dzieci o godz. 16.00, ze względu na rekolekcje dla dorosłych.
3. W okresie zimowym w ramach przygotowań do Świąt Bożego Narodzenia oraz Wielkiego Jubileuszu Dwutysięcznego Roku od Narodzenia Chrystusa, w każdy piątek będzie adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 15.00 - Godziny Miłosierdzia, do wieczornej Mszy św. z dyżurem w konfesjonale. Serdecznie zapraszamy. Adoracji po Mszy św. już nie będzie.
4. W przyszłą niedzielę Komitet Budowy będzie przyjmował indywidualne ofiary na dalsze prace na zapleczu i wokół kościoła
5. W przyszłą niedzielę o godz. 16.00 Msza św. w intencji rodzin w małym kościele.
6. W I Piątek Miesiąca nie pójdziemy do chorych. Chorych odwiedzimy 17 grudnia.
7. W księgarni i zakrystii są do nabycia świece wigilijne „Caritas”. Koszt jednej świecy 5zł.
8. Chrzty na święta można zgłaszać od 13 do 18 grudnia. Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka i zaświadczenia chrzestnych, że mogą być chrzestnymi.

Spotkanie przedstawicieli wspólnot parafialnych

20 listopada na zaproszenie Akcji Katolickiej odbyło się w naszej parafii spotkanie przedstawicieli wszystkich wspólnot parafialnych. W spotkaniu uczestniczyli opiekun duchowy Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej ks. Stanisław Barcikowski, Zarząd POAK na czele z prezesem p. Franciszkiem Trollem, opiekun duchowy Rodzin Nazaretańskich ks. Robert Szarecki i niektórzy jej członkowie, prezes ministrantów, przedstawiciele oazy, gazetki „Moja Parafia”, Żywego Różańca oraz Odnowy w Duchu Świętym. Na spotkaniu był również obecny przewodniczący Biura Radia Maryja p. Józef Wojcieszek.

Spotkanie rozpoczęło się Modlitwą Pańską. W pierwszej części spotkania prezes POAK odczytał artykuł ks. Romana Foryckiego o znaczeniu Akcji Katolickiej i różnicy między Akcją Katolicką a Zjednoczeniem Apostolstwa Katolickiego.

Następnie rozpoczęła się dyskusja na temat Akcji Katolickiej i pracy wspólnot parafialnych, na temat ich osiągnięć i niepowodzeń. Z moich obserwacji wynikało, że cel spotkania był jeden: jednoczyć się ze wszystkimi wspólnotami, uzupełniać się nawzajem, ofiarować pomocną dłoń i poprzez takie działania dążyć do Boga i służyć ludziom.

Obecni na spotkaniu doszli do wniosku, że istnieją ciągłe braki i zaniedbania we wspólnotach takie jak:

- brak współpracy,
- brak poświęcenia dla konkretnej sprawy
- opieszałość w podejmowaniu prac na rzecz parafii,
- mała frekwencja na Mszy św. w Pierwszy Czwartek Miesiąca, która ma być modlitwą i spotkaniem wszystkich wspólnot parafialnych.

Wszystkie wspólnoty powinny być przykładem w Parafii i w żadnym razie nie powinny ze sobą rywalizować, ponieważ wszystko co robi się dla Parafii, ma prowadzić nas do Boga i pogłębiać miłość między ludźmi. Problem współpracy wspólnot nie został rozwiązany, dlatego zostanie podjęty na kolejnym spotkaniu.

Halina Siczek

W minionym tygodniu

Ochrzczeni zostali:

Dominik Chojnacki

Jakub Sowa

Kacper Maksymilian Nobis

Wiktoria Kowalczyk

Mateusz Stankowski

Związek małżeński zawarli:

Dorota Beata Wójcicka

i Maciej Zygmunt Kurosz

Odeszli do Pana:

Bartłomiej Leopold Rejmer – 1. 64

Teresa Wontorowska – 1. 62

Janina Łyjak – 1. 91

ŻYCZENIA

W 31. rocznicę ślubu Elżbiety i Mariana, w 18. rocznicę urodzin Tomasza, w 18. rocznicę urodzin Wiktorii błogosławieństwa Bożego i opieki Najświętszej Maryi Panny życzy

Redakcja

Kochane Dzieci!

Niech każdy dzień Adwentu stanie się Twoim prezentem dla Małego Pana Jezusa!

Jeżeli uczestniczyłeś tego dnia w Roratach to pokoloruj gwiazdkę na żółto. Jeżeli dodatkowo udało Ci się zrobić coś dobrego wpisz swój dobry uczynek obok gwiazdki.

Gdy minie czas Adwentu przyslij na adres Redakcji swój kalendarzyk. Ciekawe ile gwiazdek ofiarujesz Jezusowi w tym roku.

29 listopad	
30 listopad	
1 grudzień	
2 grudzień	
3 grudzień	

Adres redakcji: 26-600 Radom, ul. Wiejska 2, tel. 366-81-44

Redaktor naczelny: Agnieszka Stępień, Z-ca redaktora naczelnego: Magdalena Kowalska, Dyrektor techniczny: Grzegorz Stępień.

Opiekun duchowy: Ks. Ireneusz Chmielowski SAC. Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Halina Siczek,

Łukasz Grzeszczyk, Marcin Ciosek, Marcin Durasiewicz, Maria Sowińska, Sylwia Buchacz, Monika Grzesiak.

Drukarnia Virgo, tel. (048) 3633844, 0601 97 02 72